

Krmení přikládá Radim Kutra opravdu mimořádnou důležitost. Rysy, kvůli časovému zaneprázdnění, krmí dvakrát denně, zato mají k dispozici velmi pestrou nabídku krmiva. Ráno podává prvotřídní belgickou směs Start plus, která obsahuje 22 zrnnin a několik druhů granulí, večer vlastní směs, kterou si sám míchá. Přes den mají holubi k dispozici proso ad libitum. V samostatných krmitkách pak mají ještě k dispozici bob a řepku. Pro radost občas přikrmuje dokonce i konopím, které holubi, a zvláště holubice, pro jeho omamné účinky náruživě vyhledávají. Musím se přiznat, že tak pestrou krmnou dávku, jakou přikládá Radim, jsem ještě u žádného holubáře neviděl. Jeho holubi mají k dispozici také několik druhů zahraničních gritů, jejichž složení a struktura je nad rámec tohoto pojednání.

Do vody přidává Ph Control, zvláště v horkých dnech, občas také Blautinktu a v určité dny ještě několik druhů multivitaminů. Veškerou veterinární problematiku řeší se svým přítelem MVDr. Poláškem, který je aktivním chovatelem poštovních holubů. Prostě jeho holubi mají úplně vše, co by si našli ve volném chovu a ještě mnoho navíc.

Jeho chovné hejno modrých šupkatých bělohrotých rysů tvoří 20 párů. Od nich odchová cca 220 holoubat za sezónu, z toho odhadem 170 nechá vyletět. Odstavuje je zásadně ve věku 30 dnů a ihned přemístí do speciální školky, kde se v klidu naučí zobat. O jeho rysy je velký zájem a co si nenechá do vlastního chovu, to přenechá jiným chovatelům z České republiky i ze zahraničí. Chovnou sezónu začíná obvykle kolem 20. února a končí poměrně pozdě, až na konci září. Ve vlastním chovu upřednostňuje plodné holubice, jeho selekční kritéria jsou pro voliérový chov mimořádně tvrdá: holubice, která nesnese za sezónu 12 vajíček, je nekompromisně vyřazena. Navíc u holubic kladé důraz na krátkou a širokou postavu. Jak tvrdí, nemusí být velká, ale musí být proporcionálně sladěná s ideální hmotností kolem 800 gramů. Holuby má rád temperamentní, dobré krmiče a u jedinců obou pohlaví klade důraz na sytou, vyrovnanou barvu opeření s výraznou kresbou štíťů. K osvěžení krve používá importované holuby z Německa, které bývají dokonalí v barvě, které pak páří s křízenci vlastních holubů s holuby jiných plemen. Podstatou celého úspěchu je právě foto křížení, jehož tajemství nám zůstalo jen poodhaleno.

V německých chovech prý podle jeho slov bývali rysi lepsi v barvě a kresbě, ale dnes už

to neplatí, chovy jsou na stejně úrovni, jako u nás.

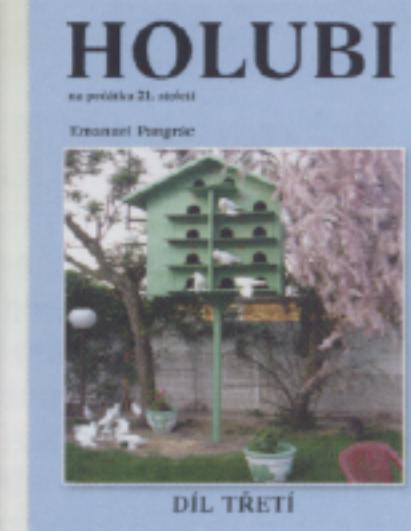
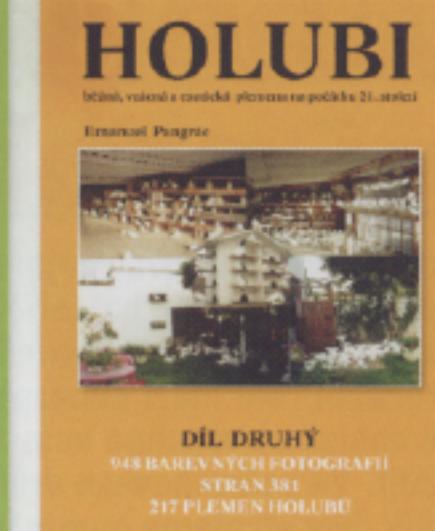
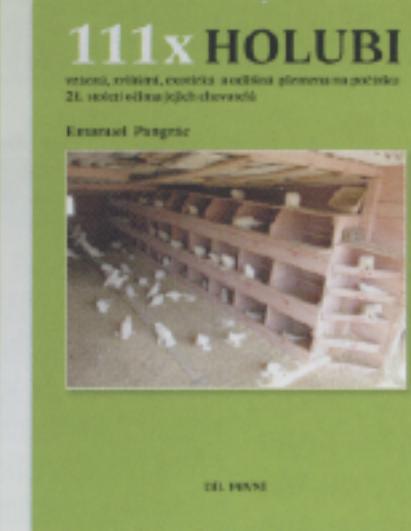
Chovné záznamy vede velmi podrobně. U každého holouběte zaznamenává, kromě jiného, i počet ručních letek jak prvního, tak i druhého řádu, který bývá u rysů vadný, tvar hrudní kosti a celkový zdravotní stav. Za velmi důležitou považuje také svoji každodenní přítomnost na holubníku a pečlivé pozorování holubů. Diskuse s chovateli holubů jiných plemen jej obohacuje a občas zjišťuje, že to, co platí třeba u jiného plemene, už nemusí platit u rysů.

Chovatelské zkušenosti postupně v mládí nabíral od starých chovatelů rysů z celé republiky. Velmi rád vzpomíná zejména na Václava Beneše z Říčan, Vladimíra Dvořáka z Pomezí u Poličky a Ing. Andreje Kondače z Horních Jirčan. Z mladších nejvíce spolupracuje s Ing. Ludvíkem Simkem z Oplocan a se současným vynikajícím chovatelem rysů Petrem Kejzarem z Nového Města nad Metují, se kterým ho pojí téměř třicetileté přátelství a spolupráce. S obdivem vzpomíná na jeho otce Zdeňka Kejzla, který jím oběma v 90. letech zprostředkoval a přetlumočil první návštěvy a nákupy holubů u špičkových chovatelů v Německu a sdílel s nimi tisíce najetých kilometrů i proběhlých nocí. Tehdy se tam seznámil s Manfrédem Hauserem a od té doby k němu jezdí pravidelně na návštěvy spojené s nekonečnou diskusi o jejich rysech.

Do speciálního klubu vstoupil v roce 1980, v letech 1990–2004 byl vzdělavatelem klubu a od roku 2004 je jeho předsedou. Radim intenzivně sleduje a kvalifikovaně komentuje vše, co se děje kolem chovu rysů. Vzpomínám si, že v roce 2008 se nechal vystoupit před sbor vážných posuzovatelů holubů na jejich školení v Čáslavi, dvě hodiny zde plamenně a odborně přednášel své připomínky ke standardu rysa, jeho posuzování a odpovídal na dotazy.

Radim Kutra se postupně a zcela zaslouženě vypracoval mezi absolutní chovatelskou špičku. Vyjmenovávat jeho výstavní úspěchy opravdu nemá smysl, stačí jen připomenout, že byl dlouholetým držitelem plemenného chovu, dvojnásobným Mistrem Evropy, Evropským šampiónem z roku 2004 a mnohonásobným držitelem titulu Mistr klubu a Klubový šampión.

Zajímavé a poučné je jeho srovná-

Nové knihy „HOLUBI“ na počátku 21. století“

Tři díly s téměř 500 plemeny a přes 2 000 barevných fotografií, se seznamem všech uznaných plemen holubů, kde přehledným způsobem, najdete okamžitě každé plemeno ve všech dílech.

VHODNÝ DÁREK PRO HOLUBÁŘE! Objednávky na tel.: 416 873 575, 732 435 826

dnešních rysů s těmi, kteří se chovali v době jeho dětství. Dříve se chovali rysi slabší, delší postavy, tmavší barvy s trojúhelníkovou kresbou a výrazně tmavým až fialovým voletem. Tito holubi výborně polařili a odchovávali holoubata. V 60. až 70. letech minulého století se postupně přešlo na tzv. východoněmecké šlechtění, upřednostňovali se rysi světlých barev s nevýraznou šupinatou kresbou, která se dnes považuje za odpad. Byla to velká chyba, která vyhnala z našich chovů spousty špičkových rysů. Právě z takových ale vyšlechtil

kolem roku 1996 stříbřité (mléčné) šupkaté rysy a postupně je přenechal dalším chovatelům, kteří s nimi slaví velké úspěchy. Dnes se Evropa vrátila k holubům se sýtější základní barvou, se šupkatou, výraznější kresbou křidel, ovšem větší důraz se kladé na tvarovou sladěnost a monutnější, osvalenou postavu. Těší ho, že dnešní špičkoví rysi jsou znova plodní a temperamentní holubi a spolehlivě odchovávající svá holoubata. Oproti holubům jiných plemen si zachovali společenskou a neagresivní povahu.

Pro oživení okolí domu chová ještě hejno českých staváků modrých sedlatých kapratých, které pořídil dcerce Terezce. Je to vděčné a nenáročné plemeno, jsou velmi zvědaví, všechny vše vlezou a neustále poletují. Mimochodem jsem si všiml, že jsou neustále nafouklí a zvláště samci stavějí jako o závod.

Radim Kutra je studničí holubářských zkušeností. Jeho znalosti jsou opravdu hluboké, nabýté dennodenním pozorováním holubů od útlého dětství. Je prototypem úspěšného člověka, nejen v životě rodinném,

ale i profesním. Ani jeho chovatelské zařízení, zasazené do velmi esteticky působícího prostředí, nevzniklo náhodou. Není totiž jen vynikajícím chovatelem, ale i výborným pěstitelem a obdivovatelem okrasných květin. Sedět v tak krásném prostředí pod pergolou, mlít nad hlavou omamně vonící květy vistarie a kohout se pohledem na výstavní hejno holubů, kteří sbírají jedno očenění za druhým, to je přece sen každého holubáře. A jemu se takový sen, pro mnohé holubáře nedosažitelný, stal skutečností.

Ing. Jiří JADRNIČEK